

ΣΑΒΒΑΤΟ: Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ

ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Την Εβδόμη ημέρα ο Θεός αναπαύτηκε από το έργο της εξαήμερης δημιουργίας Του και η Εκκλησία μας ορίζει τούτη την ημέρα για τους «κεκοιμημένους» για κείνους που φύγανε από τον αγώνα τούτης της ζωής και μπήκανε στην αιώνια ανάπαυσή Του...

Στην Παρακλητική, στην ημέρα Σάββατο, διαβάζουμε:

Α) «Θανάτου τό κράτος καθελών, ζώήν τήν άτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας Δέσποτα...» (Ήχος Α΄, Ώδή Γ΄).

Β) «Ανάπασον ό Θεός τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν Σου, πατριαρχῶν ἐν κόλποις τούς μεταστάντας...» (Ήχος Γ΄, Ώδή ΣΤ΄).

Γ) Θρασυνόμενον τόν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε...» (Ήχος Πλ. Β΄, Ώδή Ζ΄).

Κάθε Σάββατο η Εκκλησία μας ανοίγει το Βιβλίο της αιωνιότητος και μας διαβάζει τα ονόματα τῶν «ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων, πάππων, προπάππων, πατέρων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν» για να μας υπενθυμίζει την ανθρωπότητα και το θάνατο. Την ανθρωπότητα που πέρασε και μας άφησε την κληρονομιά της, μια κληρονομιά που δεν μπορούμε να την περιφρονούμε και να την σπαταλούμε. Και το θάνατο που είναι σίγουρο πως κάποια μέρα θα ἔρθει και σε μας.

Έτσι η Εκκλησία μας κρατεί στη μνήμη της όλους εκείνους που λησμονεί η δική μας μνήμη.

Μπορούμε λοιπόν κάθε Σάββατο να θυμόμαστε τούς τους κεκοιμημένους και να μη φοβόμαστε τό θάνατο, γιατί την άλλη μέρα ξημερώνει η Ανάσταση. Στο ερώτημα του ψαλμωδού: «**Τίς δώσει μοι**

πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;»
(Ψαλμ. 54) μπορούμε να απαντούμε: ο θάνατος θα μας τις δώσει για να
ενωθούμε παντοτινά με τον πλάστη μας.